Μ3 Ρ1

Ὀρασιῶν

ὀνειροκριτικὸν εἰδώλιον.

Διδυμοὶ φησὶν Ἡαρπ. παρατηκτ.

Ὀραι

Εἰ δὲ ζῷα οἷα γινόμενα, ὁ λυμαίνεται τοὺς καρπούς, Τίγρις νόσον ἐπιγινομένην τοῖς σπέρμασιν· ἢ ἡ κονιορτώδης φθορὰ τῶν οἴνων. Ἔρυσμον, λάχανον, ᾧ τὸ σπέρμα θρίδακι παρόμοιον· αἱ κυδοιμοὶ γυναῖκες. Ἔρυσος, σπυρίς. Ἐρύσαζεν, εἵλκεν. Ἐρύσιμον, ἑλκυσίμιον. Ἐρυσῶν, ὁ ἐρύσιππος. Ἐρχθείς· ἐνδείς. Ἐρχιάδες, ὑδατοπνιγεῖς. Ἐρχιάδες δάκνει, τῆς Ἀθηνᾶς. Ἐρωδιός, ὄρνεον εἶδος. Ἐρώμεθα, ἐρωτήσωμεν. Ἐρωτέων εἰπών, λέγων παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Ἐρῶν, ἐρασμένος, ἐπιθυμῶν. Ἐσάλευε κἀπεσάλευε. Ἐσθλὸν, κἀγαθὸν ἐπὶ νηῶν λέγεται, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων· ἐπὶ μὲν πλοίων, ὡς Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς. ὀλίγα μὲν γὰρ ἡμῖν σὺν κακοπαθείαις ἐσθλὰ τῶν πλοίων πρὸς τὴν γῆν ὥρμει. τὰ δὲ σώματα πλείω κακὰ μείζω μᾶλλον ἀπεσάλευε. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων, ὡς τὸ, ἐσθλὸς εἰ τὴν φύσιν· ἐπὶ δὲ ζῴων παίδων πλείω κακὰ πλείω ἐσάλευε. ἡ λέξις τὸ ἐσάλευε ἐπὶ πλοίων ἐπὶ ἀνδρῶν ἐστὶν Ἡλιανοῦ. σημαίνει δὲ ... Ἐσβη, ἐσβέση, ἐπαύσατο. Ἐσβαμύλιζεν, ἔβραμε ἔσωθεν, ποιῶν ὑπὲρ τῶν ἐσθλῶν. Ἐσεφθην τὸ ἐσεσάδην. Σοφοκλῆς· Ἐδηδμένα, ἰμάτια. Ἐδονίει, ἐσείοντες. Ἔδος ἱμάτιον. Ἐδώδιμον, ἐσθής ὁλ. Ἐδινοῦτο, ἐβλαπτοῦτο. Ἐδόκαλεν, ἐσκάλλωσεν, ἐσάλευσεν χρῆμα. Ἐδκήνησαν, ὤκνησαν. Ἐδκοπάζε, περιέβλεπεν. Ἐδρομὸ διδμένοι, παρωξυμμένοι, ἀπὸ ὠῶν προδεδρασμένων. [Ἐδμοπέλο ἀντεκόπη] ἀλεκτρυόνων ὠῶν διὰ τὴν νόσον χριομένων σκόροδα. Ἐς κόρακας, βοιωτοῖς ὁ θεοὶ ἔχρησεν ὅπου οἱ λευκοὶ κόρακες ὀφθῶσιν, ἐκεῖ κατοικεῖν· περὶ δὲ Παγασιτικὸν κόλπον ὑπὸ παίδων ἀκάκων γυψωθέντας κόρακας ἰδόντες περιπεπλεγμένους τοῦ Ἀπόλλωνος ὠκησαν χωρίον κόρακας, ὕστερον δὲ πόλεις ἐκβαλόντες αὐτοὺς τὰ φυγαδευομένης αὐτὸ ἔπεμπον.] οἱ δὲ ὡς τὸ ζῶον ἀναιδὲς καὶ δυνατικὸν ὠῶν ἀνθρώπων ὄντος. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶ λοιμὸς καλαζόντος, καὶ κοράκων πολλῶν γινομένων τοὺς ἀνθρώπους θηρεύοντας αὐτοὺς καὶ περιβαλλομένων ὡς ζῶντας, καὶ ἐπιλοιμεῖν ὡς λοιμὸν, φεύγειν ἐς κόρακας. ὁ δὲ Διόδωρος μυθικῶς κολοιὸν μέγαν νομίζοντα τοῖς κόραξιν εἶδον εἶναι. (συμφ. τὰ εἰδώλ.) ἢ ἀληθείᾳ δὲ πάλιν ὡς τοὺς κολοιοὺς ὑποσκέφας· τοὺς δὲ ἀγανακτήσαντας παῖσιν αὐτοῦ λοιμὸν φεύγειν ἐς κόρακας. Ἀριστοδήμου δὲ ἀποδίδωσι διὰ τὸ ἐν Ἰθάκῃ τόπους καὶ μνημονεύσει νεοσσοποιεῖσθαι, λέγειν ἡμᾶς· φεύγει ἐς κόρακας. Ἀριστοτέλης ὅπερ Θεόφραστος μέχον. ἔστι δὲ ὁ αὐχὴν τὸ καρπὸν ὠῶν ἀκροδρύων] Ἔβρος, πλῆθος ὄχλος, κυρίως ὠῶν μελεαγρίδων, παρὰ τὸ ἅμα πεφορῆσθαι ἴσως. [Ἐσμυγνισμένον, ὠμὸν ἢ ἐπεσημασμένον. μύρον γὰρ παρὰ τὸ μὴ μόρα συνεψεσθαι. Εἰς ὄλβιαν, ὡς εἰς μακαρίαν· τὸ εἰς ἄδε. Εἰς ὀφιγόνης μένος, πεπυκνωμένος ἀπὸ ὠῶν καλακαγαθῶν, ὅπαθεν ὑφαίνει, ἢ διέφθειρε τὰ σώματα.] Ἐσπαθήκατε τὸ ἀπώλεσε πρὸς τὴν σπάθην· ἢ τὸ ἐξέπιπτε ἢ διεκόπτετο, ἢ ἀντὶ τοῦ συνεληθέτο· ἀπὸ τῶν ὑφαινόντων σπάθης, ἧς συνέληθεν τὰ ὑφαινόμενα. [Ἐσπέραν λέγεσι τὴν τῆς ἡλίου δύσιν. καὶ ἀφ' ἑσπέρας ἐκ ἀφ' ἑσπέρας] Ἑσπερόν κελεύθου, ἑσπέριον ἐπὶ δυσμὰς ὁδόν. [Ἔσπεδα, εἰπεῖν ποιήσαντες] Ἐσαλκεν, ἐμείωσεν [Ἐσαθωμένον, τὸ κεχλιαδμένον ὠὸν πυρὶ· καὶ σαθοῦσαι, λαὶ τοῦ θεοῦ (ὀλίγου σαλῶσαι· Ἐς ἀν· ἕως ἄν.] Ἐσηλειωμένον, ἀναγεγραμμένον. [Ἐσῆξε, τὸ μᾶλλον λέγεσι, καὶ ἔσηξε καὶ τὰ ὅμοια τούτοις.] Ἐσιᾶν, ἡσυχίαν, καὶ ἐσιάσαι, ἡσυχάσαι· Ἐσιά, σιωπή· Ἐσιάζω, σιωπῶ· Ἐσιᾶτε, σιγᾶτε. Ἐσιαδρία, ἐσιάδης. Ἐσιάλωρ, ὁ εἰς εὐωχίαν καὶ σωφροσύνην καλῶν δαιτυμόνας χυτροπόδι, ἑστιάτωρ. Ἐσιαβύομεν, ἀφ' ὧν δεῖ, ἔξεσι μεταδοῦναι δὲ ἐξενεγκεῖν· ἢ ἐφ' ὧν δεῖ ἐκφορᾶς ἀπὸ τῆς θυσίας. Ἐσί ἔστι, μέχρι νυνός. [Ἔσιν ἡ πρώτη, ὀξεῖα ἐπειδὰν ἀποφαινώμεθα ἀντὶ τοῦ ὑπάρχειν δι. Ἔσι πόλις Ἐφύρη· ὅταν δὲ πρὸς ἐρώτησιν ἀποκρινώμεθα, ἢ ὕστερα ὀξυτονηθέν] Ἐσιῶν, κρισοποιῶν. [Ἐσόμφασεν, πλαζονεύσατο, ἢ σπάθη καθυφῆναι ἀντὶ τοῦ διεφθαρμένον ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἐς ἰ῾ λιμένα, ὅτ' ἂν γὰρ ὁρῶντα, σφοδρότερον ἐρεύγεσθαι· ὅθεν παροιμιακὸν τὸ ἐλλιπές· Ἀλλικοὶ εἰς ἰ῾ λιμένα· λείπει γὰρ ἰσχυρῶς. Ἐσραμμένος, ὁ ἐν τῇ διεφθαρμένῃ] Ἐσόρεσθη, ἐσρώθη, ὠμαλίσθη. [Ἐσφαλίσεν, ἠσφάλισεν, ἔσφηλεν, ἔδησεν· ὅλως τὸ πέδας δῆσαι, πεδῆσαι· Ἐσφηκωμένον, ἐσφιγμένον· ἀπὸ τῶν σφηκῶν οἱ καλὰ μέσον ἐσὶν ἐσφιγμένοι, ἔνθεν καὶ ὁ σφήν, Σοφοκλῆς Αἰθίοψι· ἢ ἐσφιγμένοι μύρμηκας ἢ σαρκώσει, ἢ ἀράχνοι ἢ νῶτον ἐν δεσμῶσι σφηκοὶ κελαινόρρινες. σμῆνος, χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου ἐσφηκωνται. Ἐς φοινικίδας καλάξαι, αἱμαλόεσσαν ποιῆσαι· οἱ δὲ ὅλη εἰς φοινικίδα καλέξαντον τὴν ὕλην· οἱ δὲ ὅλη οἱ Λάκωνες ἐν φοινικίδι παραλάβωσιν. Ἐς φρεάλε, φρέαλλος τόπος τῆς Ἀλικῆς, ἐν ᾧ ἐδίκαζον περὶ φόνου. Ἐχάρα, ἢ περὶ γῆς ἕδρα σφογγυλοειδὴς· ἀφ' ἧς ἐχάρας λέγομεν καὶ τὰ κοῖλα καὶ περιφερῆ ἕλκη· ὁ δὲ βωμὸς τὸ ἐν ὅπλοις ἐσὶ πρὸς θυσίαν οἰκοδόμημα.] Ἐχάραν φησὶ καλεῖσθαι λυκόφρυον καὶ ἀμμώνιον, ἢν μὴ ἔχθοιτο ὄφις, ἀλλ' ἐπὶ γῆς ἑδρυμένην ἢ κοίλην· παρὸ καὶ ἰσχὺς, ἀπὸ τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἕλκη ἐχάρας καλεῖν. Ἐχάραι πυροί, ἐπὶ ἐδάφους ἀνθρακιαί. Ἐχάραι, τὰ ὠῶν γυναικῶν εἰδοῖα. [Ἐχάρων, θυμιατηρίων κοῖλον] Ἐχαρίτης, ψωμὸν ἀπὸ κλιβάνου. Ἐχάλη ἀδικία, ἄκρα τε καὶ ἐλεεία. Ἐχαλιά, τὰ πρὸ τοῖς ὄρεσι ὠῶν χωρίων ἐχαλιὰς ἔλεγον· οἷ μεν ἦσαν ἔνθα ὄρος, ἔνθα θάλασσα. Ἐχαλιάν, ἔχαλον τόπον γῆς· ἢ τὰ ὁρᾶν πλεῖν, φησὶν ἔχουσα χωρίς, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ τῆς Πολιτείας Ἐχάλοις μυσῶν. Ἄλλοι λοιμῷ κατεμένοις ὁ θεοὶ ἔχρησεν, ἐπὶ τὸν ἔχαλον ὠὸν Μυσῶν πλεῖν· οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἠπόρουν· αὖθις παρὰ Διὸς δὲ τὴν Αἰολίδα πρὸς τοῖς ἐχάλοις τῆς Μυσίας ἔφορον. Ἔνιοι δὲ τὴν παροιμίαν ἐκ τινος χρησμοῦ λέγουσι, Τηλέφῳ μαθεσομένῳ γενέσθαι περὶ γονέων, ἐπὶ τινας τόπους ἐλθεῖν εὑρεῖν τοὺς γονεῖς, ἢ δὲ θεὸν πρόσταξαι πλεῖν ἐπὶ τὸν ἔχαλον Μυσῶν, ἀφικόμενον δὲ εἰς Τευθρανίαν, νέμεσθαι ἐπιλαβομένων. Ἐχεδίαζον, ἠλόιμαζον. Ἐχάλας, ἄκρως. Μένανδρος· φοβέσθαι δὲ ἐχάλας Ἔχει ἐπῆκε. Μένανδρος. Ἐλεόβοτάδαι, γένος πολὺ λαμπρὸν ἀπὸ βοτῆς, ἀφ' ἧς ἐρρέθη καθίσαι τὴν Ἀθηναίων. Ἐλεοβότιδαι, γένος Ἀθηναίων [οἷον οἱ ἀληθῶς ἀπὸ τῆς βοτοῦ γεγονότες· ἐκ δὲ τῶν καθίσαι ἡ ἕρμαια τῆς πολιάδος· καταχρῶς δὲ ἦν Ἀλλικὸν τὸ γένος καὶ γνήσιον] τὸ γὰρ ἐλεεὸν τὸ ἀληθὲς δηλοῖ. Ἑλεμόβιος δίκη, ἧς ἦν ἀντίδικοι ἐκ ἥλτον. Ἕλειρε, καλαστόνησε. Ἕλεον, ἀληθῶς· ἕλια .... [Ἑλαίρας· Ἀφροδίτης ἱερὸν Ἀθήνησιν ἀπὸ τῆς συνάρχειν ἐλαφρῶς καὶ ἑλαίρας] Ἑλαίρα, φίλη, πόρνη. [Ἑλαιρισκοὶ, οἱ εἰς ἑλαίρας καταφερεῖς. Ἑλαιρίσιαι, γυναῖκες φιλίαι κλώμεναι· Ἑλαιρίζομένη, ἐριβιζομένη, προσκρουομένη [Ἑλαιριδάμενος, συνεργήσας.

http://digital.slub-dresden.de/ppn346246385/9